

**מ"ת 11990/02 - מדינת ישראל ואח'... נגד מיאס מסארווה -
עוצר, נמיר בשארה - עוצר, רקאן נאסר - משוחרר בתנאים, אמר אבו חיט
- ואח'...**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 11990-02-15 מדינת ישראל נ' מסארווה(עוצר) ואח'

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עוזי ד' שירלי לוגסי ודן כהן

המבקשת

נגד

המשיבים

1. מיאס מסארווה - עוצר
2. נמיר בשארה - עוצר
3. רקאן נאסר - משוחרר בתנאים
4. אמר אבו חיט - עוצר
  - על ידי ב"כ עוזי ד' טלי חזום
  - 5. הלאל חאסקיה - עוצר
  - 6. עלי חאסקיה - עוצר
  - 7. עימראן מסארווה - משוחרר בתנאים
  - 8. איאס - אבו רפיק נאשף - עוצר
  - 9. מיסר מסארווה - הודה והורשע, משוחרר בתנאים
  - 10. ליאה בשארה - הודה והורשעה, משוחררת בתנאים
  - 11. מעתסם חאסקיה - משוחרר בתנאים
  - 12. וואיל אבו גאנם - אסיך
  - 13. נאצ'ר סמארה - משוחרר בתנאים
    - על ידי ב"כ עוזי ד' קטי צוטקוב
  - 14. איאס מסארווה - הודה והורשע, משוחרר בתנאים
  - 15. פיראץ נאשף - משוחרר בתנאים
  - 16. שאדி מסארווה - משוחרר בתנאים
  - 17. מחמד דאהר - משוחרר בתנאים
  - 18. מיג'דד חאסקיה - משוחרר בתנאים
  - 19. עמיד בשארה - הודה והורשע

החלטה (בעניינים של משיבים 4 ו-13)

1. ההחלטה זו דנה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה בהתייחס למשיבים 4 ו-13 [המשיבים], באישומים 13, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 29 ו-32 בלבד. יש לקרוא החלטה זו כהמשך וחלק בלתי נפרד מההחלטה בעניין הראיות לכואורה, שנתתי בעניינים של משיבים 6, 8, 11, 15 ו-18, ביום 25.3.15 [ההחלטה הקודמת].

רקע

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. נגד המשפטים ו-17 נאשמים נוספים הוגש כתוב אישום ביחיד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. כתוב האישום (שתוון בשנית) מיחס לנאים עבירות שונות ונשך.

נאשמים 9, 10, 14 ו-19 הודיעו במוחס לם והם הורשו.

נאשמים 2, 3, 5, 7, 16 ו-17 הסכימו לקיומן של ראיותلقאהה בעניינם.

בעניינם של נאים 6, 8, 11, 15 ו-18 קבעתי קיומן של ראיותلقאהה באישומים המוחסםם להם בהחלטתי הקודמת.

בעניינם של נאים 1 ו-12 טרם התקיים דין לגופו של עניין. לפיכך, כל שיאמר לגבי אישומים, הנוגעים למי משני אלה, נאמר רק לצורך תיאור חלקם של המשפטים, על יסוד כתוב האישום, ואין בכך משום הכרעה לגבי מי שני האחרים בשלב זה.

החלק הכללי של כתוב האישום

3. על פי החלק הכללי של כתוב האישום שתי הדמיות המרכזיות הן נאים 1 ו-2. נאם 2, הסכים לקיומן של ראיותلقאהה, ולכן בעניינו, כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, ניתן לומר שהמוחס לו בכתב האישום מגובה בראיות. באשר לנאם 1, כל שיאמר להן כפוף להערתי הנ"ל.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה נאם 2 אסיר. הוא ביצע עבירות נשך בהיותו אסיר בכלל, בהפעלו את נאם 1, שימש, כך על פי כתוב האישום, צורע המבצעת, בהתאם לדיווחיו ולהנחיותיו של נאם 2.

4. כתוב האישום מושא החלטה זו, גובש לאחר שבין החודשים מרץ לספטמבר 2014 האזינה משטרת ישראל לשיחות הטלפון של נאם 1, בהן שוחח עם המשפטים, עם יתר הנאים ועם אחרים. במהלך השיחות השתמשו הנאים בשמות קוד, כפי שיפורטתי בהחלטתי הקודמת. במהלך שיחות הנאים על אודוט נשך, הם נקטו שמות קוד, ובפרט: "רכב" או "מכונית" לצוין נשך; "מטען" או "מגירה" לצוין מחסנית; "דליך" או "בןצין" לצוין תחמושת. פיענוח שמות הקוד נעשה הן על ידי קשירת השיחות לאיורים בהם נתפס נשך ממש, הן על ידי חילק מהנאומים אשר פירטו בחיקורתם במשטרה על אודות שמות הקוד, הן על ידי מילוי מפורשות בקשר לנשך, שנפלטו מעת לעת, כנראה בטעות.

כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, בכל הקשור לפיזוח הקודים - קיימות ראיותلقאהה שמדובר בשיחות הקשורות בנשך ותחמושת, למעט-CSIKBUV אחרה.

משיב 4

5. למשיב 4 מוחסם אישומים 13, 15, 16, 18, 21 ו-29.

6. **לפי אישום 13**, ביום 14.5.31 שוחח מшиб 4 עם נאשム 1 ועדיין אותו כי יש ברשותו מחסנית לנשך. בהמשך ב-1.6.14, התקשר נאשム 1 למшиб 4 ואמר לו שהוא מעוניין במחסנית עליה שוחחו, וביקש להפגש עמו כדי לבדוק התאמת המחסנית לנשך שברשותו.

בגין אישום זה יוכהה למшиб 4 עבירה של **קשר קשור לעסקה אחרת באביזר**.

7. **הראיות** שהציגה המבקרת לאישום זה הן כדלקמן: שיחה מיום 1.6.14 בשעה 18:22 בין נאשム 1 למшиб 4. נאשム 1 אמר למшиб 4 שהוא רוצה "את המטען ש.... אמרת לי עליו אטמול, זה שלבדו ... עם המכוונית הקטנה, ההוא. כי בביא מכונית, אני רוצה לראות אם, מה שהוא? אותו דבר או לא". מшиб 4 ענה לו "טוב בסדר". בהמשך נשמע נאשם 1 אומר: "יכול להיות שנעשה החלפה במכונית שאיתנו..." ומшиб 4 אישר "בסדר". בחקירותו מיום 26.1.15 (שורות 38 - 43) זיהה מшиб 4 את עצמו ואת נאשם 1 כדברים בשיחה ומסר כי הם שוחחו מזמן, אולי על החלפת רכבים או שהוא "אחיו זה אני לא זכר כלום על זה, היה בינוינו מכוניות, מתכנים [כך במקור - מ.ב.נ] מכוניות והוא היה עובד בגראג' והייתי זכר לו מכוניות ולא זכר במה..." (עמ' 47 - 48). בהמשך החקירה, הורה מшиб 4 לחוקר לרשותו כי אינו זכר.

8. המבקרת צינה כי על רקע פיצוח הקודים, בהמשך לאיירע המתואר באישום הראשון, פירושו של מטען הוא מחסנית. مكان עולה כי מшиб 4 שוחח עם נאשם 1 על מחסנית הנמצאת ברשותו, ונאשם 1 רצה לבדוק אם היא מתאימה ל"מכונית", קרי: לכלי הנשך שהוא ברשותו, ומדובר בקשר קשור בין נאשם 1 למшиб 4 לעסקה אחרת במחסנית.

9. ב"כ מшиб 4 טענה, כי משנייתה החלטת בית המשפט לעניין פיצוח הקודים, היא אינה טוענת לריאות לכארהה בנושא זה. לשיטתה, יש לראות אישום זה יחד עם אישום 15, שכן מדובר באותה מסכת עובדתית. מעובדות כתוב האישום והראיות לא מדובר למי שיש לו ארסנל של אותה תחמושת, ואפילו לא יודעים באיזה אביזר מדובר. לדבריה, הכל השערות והמבקשת אינה יכולה לעשות הבחנה פרקטית על אייזו תחמושת מדובר. ב"כ מшиб 4 הדגישה כי לא מייחסת למшиб 4 החזקה, אלא רק קשר קשור לעסקה אחרת.

10. **מסקנתי** נוכח הריאות שהוצגו וטיעוני ב"כ הצדדים היא שקיימות ראיות לכארהה לאישום זה בנוגע למшиб 4. לאחר פיענוח הקודים, ברור שבשיחות הללו שוחח מшиб 4 עם נאשם 1 על מחסנית שברשותו. מתוך ההקשר והנאמר, ברור שהוא מבקש למכור את המחסנית ונאשם 1 מבקש לבדוק התאמתה לכלי נשך שברשותו או בהחזקתו.

11. **לפי אישום 15**, ביום 14.5.31 התקשר נאשם 1 למшиб 4 ושאל אותו אם יש ברשותו לספק לו תחמושת לנשך. מшиб 4 השיב כי יבודק זאת כשיעז לבתו. בהמשך היום שוחחו נאשם 1 ומшиб 4, במספר הזדמנויות שונות, ובין היתר סיכמו כי נאשם 1 יאוסף ברכבו את מшиб 4 מביתו ויחד יסעו לרכוש תחמושת. בשעה 21:00 לערך, הודיע נאשם 1 למшиб 4 בשיחה טלפוןית כי הוא ממתיין לו מחוץ לביתו.

בגין אישום זה יוכהה למшиб 4 עבירה של **קשר קשור לעסקה אחרת בתחמושת**.

12. הראיות שהציגה המבקרת להוכחת אישום זה הן כדלקמן: שיחה 3108 מיום 15:54, שעה 31.5.14, שבה נשמעו נאשם 1 שואל את משיב 4 אם "... יש משהו, מה שהוא? בנץן/דליך למכונית?" משיב 4 שאל "מה?" ונאשם 1 חזר "בנץן/דליך בנץן/דליך ואלאק לא למכונית שלך, בנץן/דליך בנץן/דליך." משיב 4 שאל למתן ונאשם 1 שאל אם יש לו עכשו ומסר כי הוא רוצה "ללכת להביא". משיב 4 השיב לו "לא, אנחנו רוצחים להביא, אנחנו רוצחים". בהמשך היום, התקיימו שיחות תיאום בין השניים. בשיחה 3116 משעה 18:16 שאל נאשם 1 את משיב 4 היכן הוא ומשיב 4 השיב שהוא בبيתו. נאשם 1 שאל אם הוא "מוכן" וביקש ממנו לסייע את מעשיו וליצור עמו קשר ומשיב 4 אישר זאת. בשיחה 3121 משעה 19:05 הודיע משיב 4 לנאשם 1 שהוא בשכונת נס ציונה ונאשם 1 שאל "אתה רוצה לצאת או מה?" והשניים קבעו שנאשם 1 יבוא לבתו של משיב 4. בשיחה 3130 משעה 21:12, הודיע נאשם 1 למשיב 4 כי הוא בפתח הבית שלו וביקש ממנו ליצאת ומשיב 4 ענה לו "טוב עכשו אני בא". בחקירה מיום 26.1.15, בשורה 15, זיהה משיב 4 את עצמו ואת נאשם 1 בדברים בשיחה 3108. לגרסתו, נאשם 1 ביקש ממנו בנזון למוסר, איפה שהוא עובד ומשיב 4 אמר שיביא לו. בהמשך טען משיב 4: "הוא ביקש בנזון לאוטו, אני לא זכר כלום על זה". בחקירה מיום 29.1.15, שורה 3, זיהה משיב 4 את עצמו ואת נאשם 1 בשאר השיחות, אך טען לגבי תוכן של השיחות "לא זכר, הוא בא אליו וזהו. אין לי מה להוסיף".

13. המבקרת הפנתה בטעינה לפיצוח הקודים וטענה כי "בנץן/דליך" הוא שם קוד לתחמושת. בכךוגד לטענת ב"כ משיב 4, כי אישומים 13 ו-15 עניינים במסכת עובדתית אחת, הוסבר כי מדובר בשני אישומים נפרדים, כאשר באישום זה מדובר, על פי פיצוח הקודים, בעשיית עסקה אחרת בתחמושת, בעוד אישום 13 עוסק במחסנית. מהשיות ניתן ללמידה כי היה ביכולתו של משיב 4 להשיג תחמושת ולכך נאשם 1 פנה אליו. בכךוגד לגרסת משיב 4 בחקירה המשטרתית, כי נאשם 1 ביקש ממנו דליך לגרגא', משחה 3108 עולה כי נאשם 1 ציין באוזניו של משיב 4 מפורשות כי לא מדובר בבנץן/דליך למכונית שלו ובכך יש ללמד על העובדה שמדובר בשםות קוד לתחמושת.

14. ב"כ משיב 4 טענה כי לא ניתן על סמך השיחות לאבחן באיזו תחמושת מדובר, שכן לשיטתה השיחות ביום 31.5.14, ככל, מתיחסות לאותו אביזר או תחמושת ולא היה מקום להפריד את האישומים.

15. מסקנתי נוכח הראיות שהציגו וטיעוני ב"כ הצדדים היא שקיימות ראיות לכואורה לאישום זה בונגעו למשיב 4. לאחר פיענוח הקודים, עולה שנאשם 1 פנה למשיב 4 על מנת שישיג עבורו תחמושת, והדבר עולה בבירור משיחה 3108, שם, כאשר הייתה סכנה ששambil 4 לא יוכל לבדוק במה מדובר ויחסוב שמדובר בדליך אמיתי, מיהר נאשם 1 להבהיר: "בנץן/דליך בנץן/דליך ואלאק לא למכונית שלך, בנץן/דליך בנץן/דליך".

16. לפי אישום 16, עובר ליום 10.6.14 קשר עם אחר לפיו ירכוש ממנו נשק. ב-10.6.14 בשעה 14:15 שוחחו נאשמים 1 ו-2. נאשם 2 ערך את נאשם 1 על אודות הקשר ואמר כי סיכם עם الآخر שלមחרת בערב ימסר הנשק למי מטעמו בעיר טيبة. בנוסף, יחד עם הנשק תימסר גם תחמושת תואמת [**העסקה**]. בהמשך לאמור לעיל, ובמטרה להוציא את הקשר אל הפועל, הנחה נאשם 2 את נאשם 1 שייסע עם אדם בשם שאדי, שזהותו אינה ודועה, בשני כלי רכב נפרדים למקום הפגישה. בהמשך אותו היום, לאחר ששאדי סירב לקחת חלק בעסקה, הנחה נאשם 2 את נאשם 1 לבקש מאחד ממכריו לסייע במימוש העסקה והוציאתה לפועל. למחרת הודיע נאשם 1 לנאשם 2 כי משיב 4 הצטרף אליו לפגישה במקום שאדי. נאשם 2 שוחח עם משיב 4 וידע עמו כי יגיע למפגש עם נאשם 1 בשני

כל רכב, כפי שהנחה את נאשム 1. כמו כן, הנחה אותו כי בפגש עם الآخر יאמר לו מшиб 4 כי הוא מקרוב אליו וsmith עם קבלת הנشك ימסור אותו לנאשム 1. תוך כדי נסיעתם של מшиб 4 ונאשム 1 למקום המפגש, שוחח נאשム 1 מספר פעמים עם נאשム 2. נאשム 2 התקשר למшиб 4 והודיע לו על מקום המפגש עם الآخر. בסיום המפגש בין الآخر למшиб 4, עדכן נאשム 2 את נאשム 1 טלפונית כי הנشك נמסר והוא לו לעזוב לאלטר את המקום בו שהוא בעת המפגש. בשיחה בין נאשימים 1 ו-2 סוכם כי נאשム 1 ומшиб 4 יטשו למוסך לשם בדיקת הנشك. לאחר שנאשム 1 ומшиб 4 הגיעו למוסך כשהנشك איתם, עדכן נאשム 1 את נאשム 2 כי לא נמסר תחמושת ייחד עם הנشك ונאשム 2 הנחה להסליך את הנشك במקום מסתו.

בגין אישום זה ייחסו למшиб 4 עבירות **עיטה אחרית בנشك והובלת נشك**.

17. להוכחת אישום זה הפנהה **המבקשת לשיחה 3971** מיום 10.6.14 שעה 14:15 בין נאשימים 1 ו-2, ממנה עולים פרטיו עסקת הנشك, העובדה שנאשム 1 היה המוציא לפועל של העסקה ושנאשム 2 לא רצה שיזהו אותו: "אנחנו לא רוצים שתהיה שם ויכרו אותו ... תחכה ברחוב" ובמהמשך: "ענבים ... שם לי גם ענבים איטו, ענבים, ענבים, הביא לי גם ענבים". נאשム 1 הבטיח לנאשム 2 שם שадוי לא יהיה פניו ישלח במקומו מישחו אחר, שאף אחד לא מכיר. הדברים עולים משיחות נוספות מאותו יום.

בשיחה 4006 בשעה 20:33 ביקש נאשム 2 מנאשム 1 לנסתות לארגן מישחו "...אז תנסה לארגן מישחו מהבחורים ... בחור טוב ... יקח ממני את כל ההוראות ... ידע ... שניי קרוב אליו ... ישדר שהכל בסדר... תתן לי את המספר שלו לדבר איטו כל הזמן בשיחה...". גם בשיחה 4075 מיום 11.6.14 שעה 12:22, עסקו נאשימים 1 ו-2 בניסיון למצוא מישחו שיישע עם נאשム 1 להוציא את העסקה אל הפועל ונאשム 1 נשמע אומר: "... כשאני אסימט את העבודה שלי אני אתקשר למישחו מהבחורים, הם יהיו פנויים אחרי העבודה שלהם". בשיחה 4075 בשעה 19:40, מתחלה השיחה לשני חלקים. בחלקה הראשון שאל נאשム 2 את נאשム 1 אם יש איטו מישחו ונאשム 1 אישר שכן, ונאשム 2 מבקש את מספר הטלפון של אותו אדם כדי להתקשר אליו. נאשム 1 נשמע אומר "מה המספר שלך אמר?" ומшиб 4 הכתיב לו מספר טלפון. נאשム 2 שאל מי זה מшиб 4 ונאשム 1 ענה לו "חבר שלי", חבר, חבר يعني בסדר גמור". בהמשך השיחה נשמע נאשム 2 משוחח עם מшиб 4 ומווידא שהם הגיעו בשני רכבים ומסביר למшиб 4 את התפקיד שלו. נאשム 2 אף הנחה את מшиб 4 להגיד, אם ישאלו, כי הוא כמו אחיו הגדל, וסביר לו על החלפת השקיות. בסיום ההסבר ביקש נאשム 2 לשוחח עם נאשム 1 וביקש ממנו "מייאס צא עכשי", האנשים ממתינים לכם". בחקירה ביום 26.1.15 שורה 120, נשאל מшиб 4 אם הוא מזהה את עצמו בשיחה והוא השיב "לא יודע".

בשיחה 4109 מיום 11.6.15 שעה 19:50 נשמעים נאשム 1 ומшиб 4 משוחחים ביניהם כאשר הם בשתי מכוניות נפרדות. מшиб 4 נשמע מבקש מנאשム 1 "תדליך את האורות" ונאשム 1 השיב לו "להדליך את האורות? אה הוא התקשורת אליו". בחקירה ביום 29.1.15 שורה 12 ציין מшиб 4 כי הוא לא זוכר פשר השיחה. משיחות 4113, 4110 ו-4120 עליה שנאשム 1 ומшиб 4 שוחחו ביניהם על מיקומם לקרהת הפגישה, כחלק מהוצאתה אל הפועל בטיבבה. גם לגבי שיחות אלה ענה מшиб 4 בחקירה ביום 26.1.15 (שורות 155 ו-162) כי הוא "לא יודע, לא זוכר".

בשיחות 4120 ו- 4122 נשמעים נאשימים 1 ו-2 משוחחים ביניהם, כאשר נאשム 2 אמר לנאשム 1 שעוקבים אחריו והנחה אותו להישאר במקומו בזמן העטקה: "תשאר במקום שלך, אל תזוז... תמתין במקום שלך אני עכשי

אתקשר לאיש... תעמוד רחוק חלאס...". בשיחה אחרת נשמע נאש 2 אומר לנאש 1: "מייאס תישאר במקום שלך, עוקבים אחריך אchi...". נאש 2 הנחה את נאש 1 שלא להתקרב לרכבו של מшиб 4, שיישאר במקומו והנחה אותו "להישאר רחוק". בשיחה 4125 בין נאשימים 1 ו-2, מעודכן מшиб 2 כי העסקה הסתימה והיתה העברה. הוא שאל את נאש 1 "... אתה רأית אותו שיצא מטייביה? אמר לי אני יצאתי... טוב תתקשר אליו אתה, תניד לו איפה הוא", תור שנטען כי הוא מתכוון למшиб 4 ומבקש מנאש 1 להתקשר אליו ולבירר היכן הוא. ואכן, בשיחה 4126, דקה לאחר מכן, בשעה 20:21, נשמעים נאש 1 ומшиб 4 משוחחים ביניהם. נאש 1 שאל את מшиб 4 היכן הוא ומשיב 4 ענה לו "הנה אני ליד התחנה ... תחנת משטרת". נאש 1 שאל אם הוא הלך הביתה, מшиб 4 השיב בחויב ונאש 1 אמר: "... יאללה, אני מאחריך". בחקירהתו ביום 26.1.15 שורה 182 ענה מшиб 4, לאחר השמעת השיחה ובהתיחס לתוכנה: "לא זוכר לא יודע".

בשיחה 4130 שעה 20:25, נשמעים נאשימים 1 ו-2 משוחחים ביניהם. הם דיברו על מכוניות אחרות שמוחזקות אצל אחרים. נאש 2 נשמע אומר לנאש 1 "... הנה לפני שישמו את המכונית במקום ... יקחו את המכונית אצל". נשמע שנאש 1 הגיע למוסך, ואישר לנאש 2 בטלפון כי מшиб 4 איתו. נאש 1 ביקש ממשיב 4 לסגור את דלת המוסך מאחוריו והמשיך לשוחח עם נאש 2, שאמור לו "לא מכונית או שתי מכוניות יש אצלנו, הן כבר 4 מכוניות ... ויש אצלך אחת, חמישה מכוניות ...". בהמשך השיחה אמר נאש 1 לנאש 2 "או ואבי, אומר המכונית הזאת שמביאים אותה איזה דבר כמו היא ... אותו הדבר כמו הראשונה". נאש 2 שאל את נאש 1: "הביאו אותה מההו? אמר לי שהוא רוצה ... רוצה לשלוח אותה מה שמו... בנזין/דלק, אה?" כשנאש 1 השיב בשלילה שאל נאש 2: "אין בתוכה? לא, לא מבין אchi...", בהמשך הוא בקש מנאש 1: "ידען? אצלך שניים יודע שאתה בנאדם אף אחד לא ידע איפה ותשים את (לא ברור) מחביה. תבין את הכוונה שלי. זאת המכונית שלך אתה אחראי על המכונית שלך ..." כאשר איפה ושים את הארון ונאש 2 ענה לו "באדמה". בהמשך אישר נאש 1 "יש אצלך שם, יש שלושה לא? שלוש מכוניות". מהשיחה עולה עוד שאחר מחזיק עברו נאש 2 ב"גייפ/מכונית גדולה".

בשיחה 4155 מיום 12.6.14 שעה 09:44 בין נאשימים 1 ו-2 בקש נאש 2 מנאש 1: "תגיד לבשב שעשה לך את הארון בשביל המכונית .... תגיד לבשב שעשה לך ארון, אתה יודע הרמיטי, סגור בשביל מכוניות". נאש 1 שאל איפה ישם את הארון ונאש 2 ענה לו "באדמה". בהמשך אישר נאש 1 "יש אצלך שם, יש שלושה לא? שלוש מכוניות". מהשיחה עולה עוד שאחר מחזיק עברו נאש 2 ב"גייפ/מכונית גדולה".

18. לטענת המבקרת בשיחות העיקריות נרכמת עסקה אחרת בנסיבות בין נאש 2 לאחיה, שזהותו אינה ידועה. על פי מערכת היחסים בין נאשימים 1 ו-2, נאש 1 הוא המוציא לפועל של נאש 2. באישום זה גויס מшиб 4 כדי להוציא לפועל עסקה אחרת בנסיבות. דבר העסקה נלמד מפיוץ הקודים לפיהם ענבים/בנזין/דלק הם שמות קוד לתחמושת ומconomics היא שם קוד לכלי נשק. בשיחה 3971 דיברו נאשימים 1 ו-2 על נשק ותחמושת שתצורך לו, כאשר בהמשך, בשיחה 4130 התברר כי לכלי הנשק לא צורפה תחמושת. מהשיחות עולה הנחיה מפורשת של נאש 2 באשר להוצאה העסקה אל הפועל והרצון של נאש 2 שנאש 1 לא יהיה בחזיטת העסקה, משום שעוקבים אחריו, ולאורך כל השיחות נשמעות העורות אזהרה. נאש 1 גיס לזכור ביצוע העסקה את מшиб 4, ונטען כי אין מחלוקת שימוש במשיב 4 הוא הדבר בשיחה. מספר הניד שלו נשמע בבירור והוא קשור בין לבין נאש 2, שהנחה אותו בטרם יציאת העסקה אל הפועל. מהשיחות עולה שמשיב 4 הגיע לטיביה, ביצע את העסקה, המתין ליד תחנת המשטרה ואז חזר לבתו, בעוד נאשימים 1

ו-2 מסכמים ביניהם שנאשם 1 ייקח עמו את מшиб 4 אל המוסך לצורך בדיקת הנשך. ב"כ המבוקשת מפניה לשיחה 03130 ולמודעות מшиб 4 לקיום של נשקים. אין מדובר בעצמת עיניים אלא מודעות מלאה לעובדה שבוצעה עסקת נשך, שהועבר על ידי מшиб 4 לנאשם 1. מהשיחה עולה שמשיב 4 היה עם נאשם 1 במוסך בעוד נאים 1 ו-2 משוחחים על כל נשק, מצלמות ואזהרות, כפי שניתן ללמידה גם משיחה 4155. מכל האמור, טענת המבוקשת שיש ראיות לכואורה לקיומה של עסקה בנשך.

19. **ב"כ מшиб 4** צינה שהמשיב שימוש כ"ברירת מחדל" לסייע ביצוע העסקה. היא טענה כי אין ראיות לעבירות המียวחות לו, שכן בעיקר שיחות בין נאים 1 ו-2 שדברו בשמות קוד. היא צינה כי באחת השיחות נשמע מшиб 4 משוחח לכואורה עם נאשם 2 מהטלפון שלו נאשם 1, אולם לא היה ביניהם קשר קודם לכן. היא מצינית כי בשיחה דובר על שקיות בגדים או מעטפה אולם לא נשמע בשום שלב, בחלוקת בשיחה בו משתף מшиб 4, אזכור של המילה מכונית או רכב בהקשר נשך, אלא אם כן מדובר ברכב לנסוע עמו ומכאן שאין ראיות לכך שמשיב 4 היה מודע לכך שמדובר במקרה בשקייה היה "משהו לא כשר" הגדرتה, אין ראייה למודעות מшиб 4 שהוא אמר לקלידי בשקייה הבגדים הוא נשך או תחמושת. אין גם כל ראייה לכך קיבל לידי נשך או שהסייע נשך, משום שנאים 2 אמר לו שקיבל לידי שקיות בגדים אותה עליו להעביר למיידי לידי נאשם 1. ב"כ מшиб 4 הוסיף וטענה שמדובר בדיורים וכל היותר מתקייםת קשירת קשר.

20. **מסקנתי** בהתיחס לאישום זה לגבי מшиб 4, כי יש ראיות לכואורה לכך שמדובר בעשיית עסקה אחרת בנשך ובobilת נשך, גם אם ההובלה הייתה קצרה, קרי: מקום המפגש עם האחר ועד למקום בו המתין לו נאים 1. הועבדה שמשיב 4 היה נכון במוסך, יחד עם נאשם 1 בזמן זהה שוחח עם נאשם 2 על אוזות הנשך, היעדר התחמושת שהייתה אמורה לבוא אליו, נקיית הזרירות והיעדר הסבר של המשיב בחקרתו לכל האירוע, מחזקים את המסקנה כי לא מדובר בעצמת עיניים מצד המשיב, אלא במידודות ומהות העסקה.

21. מעובדות **אישור 18** עולה כי עבר ל-13.6.14 החזיק מшиб 4 בנשך במקום מסטור, בידיעתו של נאשם 1. ב-13.6.14 בשעה 18:03 התקשר מшиб 4 לנאים 1 ושאל אותו אם הוא יכול להביא נשך נוספת. השניים סייכמו כי יוכל יחד להביא נשך. בהמשך, בשעה 18:12, התקשר מшиб 4 לנאים 1 והאיץ בו להגיע על מנת שייצאו להביא נשך. באותו ערב, בין השעות 21:58 ל-22:02 ביוםמחרת, נסעו מшиб 4 ונאים 1 יחדיו למקום כלשהו, בכל רכב שונים, וקיבלו לרשותם נשך, תוך שהם מעדכנים כל העת האחד את השני על מקום הימצאם. בשעה 22:02 התקשר מшиб 4 לנאים 1 ועדיין אותו כי הבחן בשוטרים רוכבים על טרקטורון. נאים 1 הנחה את מшиб 4 להמשיך בנסיעה.

בגין אישום זה ייחסו למшиб 4 עבירות של **חזקת נשך** ו**הובילת נשך**.

22. לביסוס אישום זה הציגה המבוקשת את **הראיות** הבאות: בשיחה 4250 מיום 13.6.14 בשעה 18:03 נשמע מшиб 4 שואל את נאים 1: "אתה יכול להביא לי מכונית ולבוא... מכונית וتبוא, אתה יכול?". נאים 1 שאל אותו "מכונית שלך או מכונית אחרת?" ומшиб 4 ענה לו: "מכונית אחרת يا גבר". בהמשך נשמע נאים 1 אומר: "...עכשו אבא אל'יך ... עכשו אבא אני ואתה נלך להביא". בחקרתו ביום 15.1.26 שורה 16 אמר מшиб 4 כי אינו זכר פשר השיחה.

בשיכחה 4252 מאותו יום שעה 18:13 שאל נאשם 1 את מшиб 4 הין הוא ומשיב 4 ענה כי הוא בבית. בתגובה אמר נאשם 1 שהוא בא, הוא בדרך ומשיב 4 זירז אותו. בחקירה מיום 27.1.15 שורה 29 אמר מшиб 4 כי אין לו מה להוסיף על מה שנאמר בשיכחה. בהמשך אותו ערב, שאל נאשם 1 את מшиб 4 בשיכחה 4284 בשעה 21:58 אם הוא מוכן ומשיב 4 השיב בחוויב. בחקירה ביום 29.1.15 שורה 24, מшиб 4 לא זיהה את עצמו, לא שמע את עצמו והטיח בחוקך "אל תקשור אותי עם אף אחד".

בשיכחה 4295 מיום 14.6.15, שעה 02:13 הגיב נאשם 1 בפליאה כמשיב 4 דיווח לו שהטרקטורון שלו למשטרה. הוא אמר למшиб 4 לשמר על קור רוח ולהמשיך: "תאסוף את עצמן תאוסף", ובהמשך: "אבל טוב שהאחד ישים לב ... לך תישן ועשה עצמן לא יודע". במהלך חקירותו במשטרה ב-27.1.15 שורה 47 טען מшиб 4 כי "אין לו מה להוסיף" כאשר עומת עם השיחות.

23. בהתייחס לריאות הקשורות לאיושם זה, טענת המבקשת כי גם באישום זה משוחחים ביניהם מшиб 4 ונאשם 1 ומציגים מכונית כשם קוד לכלי נשק, בהתאם לפיצוח הקודים. לטענת המבקשת, לא מדובר במכונית בה עווה שימוש מшиб 4 אלא בכלי נשק, ושניהם יוצאים להביא נשק. בשעה 00:00 לפנות בוקר משוחחים שניים ומшиб 4 התקשר לנאשם 1 ודיווחו לו על משטרתו. כל הריאות מובילות, כך לטענת המבקשת, למסקנה שמדובר בהובלת נשק יחד עם נאשם 1.

24. בטיעוניה לגבי אישום זה, צינה ב'כ מшиб 4 שמדובר בדיורים בעולם, ללא חיזוק, שכן בبيתו של מшиб 4 לא נתפסו נשק ו/או תחמושת. היא הוסיפה וצינה כי אין בידי המבקשת דבר מה לחיזוק, וכי אכן שמשיב 4 רק התרברב בפני נאשם 1 ועל סמך דבריהם אלה לא ניתן ליחס לו החזקה. עוד טענה כי אין בידי המבקשת כל ראייה שתוכיה שמעבר לשיחות הטלפון הם קיבלו נשק והובילו אותו ואם קיימות ראיות לכך הן עלולות רק כדי קשרת קשרר.

25. בכל הנוגע לאיושם זה מסקנתי היא כי היעדר הסבר של המшиб לריאות שהוצעו לו, המת夷יבות היטב עם מסקנת המבקשת, מוביל למסקנה שקיימות ראיות לכך הוא גם לאישום זה. התזה שהעלתה הסגנורית על אודוט התרבות גרידא לא נשמעות מפי המшиб בחקירהו, ומשכך - אין לה כל אחזיה בראיות. מעבר לכך - דברי ההרגעה של נאשם 1 למшиб 4 בנוגע לצורך לשמור על קור רוח, "לאסוף את עצמוני" ו"לעשות את עצמוני לא יודע", בקשר לנוכחות המשטרה בסביבה, מחזקים את המסקנה שהשניים עסקו בפעולות אסורות אמיתית, ולא בדיורים בעולם, ומшиб 4 היה מודע לכך.

26. מעובדות איושם 21 עולה כי ביום 14.6.14 בשעה 14:36, במהלך שיחת טלפון, הצע נאשם 1 למшиб 4 לרכוש נשק תמורת 15,000 ₪. מшиб 4 הסכים לרכוש את הנשק תמורת 11,000 ₪ בלבד.

בгин אישום זה ייחסה למшиб 4 עבירה של **קשר לעסקה אחרת**.

27. הראייה שהציגה המבקשת התומכת לטענתה באישום זה היא שיכחה 5144 מיום 24.6.14 בשעה 14:36, בה נשמע נאשם 1 אומר למшиб 4 כי יש "מכונית למכירה, הקטנה, של המازדה F" והציג אותה ב-15. מшиб 4 רצה לשלם 11 כי

הוא רוצה אותה בשביל עצמו. בתגובה אמר לו נאשム 1 שאם זה כך, שיקח אותה בחינם. לאורך כל חקירותיו במשטרת, מшиб 4 עמד על גרטסו לפיה הוא לא יודע ולא זוכר פשר השיחה. בחקירהתו מיום 19.1.15 בעמוד 2 שורה 20 הוא אישר כי מדובר במספר הטלפון הניד שלו. בחקירהתו מיום 27.1.15 בעמוד 5 שורה 127, השיב כי אינו זוכר את השיחה.

28. **ב"כ מшиб 4** טענת שמדובר בשיחה בזדון ושלמרות שמשיב 4 לא מוסר גרטסו לפרש האמור בשיחות, בשל מצבו הנפשי בזמן החקירה והעובדת שנחקר כחצי שנה לאחר מכן, מדובר בעסקה למכירת רכב, נוכח עיסוקו של נאשム 1 ברכבים. מшиб 4 התענין באותו תקופה ברכישת רכב ודברי הסגנורית, קיים זכרן דברים לפיו מшиб 4 רכס עברו אליו זמן מה לאחר השיחה עם נאשム 1 רכב בעלות של 11,000 ₪, מחר שנטען כי הוא ריאלי למוכנית מדגם זה. צוין כי זכרן דברים אלה לא הוצג. עוד ציינה הסגנורית כי יש גם ראשון רכב של כל' רכב קטן שערכו דומה (אם כי לא רכב מהסוג המוזכר בשיחה). הסגנורית הפנתה לדברים שנאמרו על ידי ב"כ המבקרת בישיבה קודמת, לפיהם לא תמיד השיחות הן בשמות קוד ולוויטים הדוברים בשיחה אכן שוחחו על רכבים, במקרה זה ניתן להבין שמדובר בשיחה על רכב מסווג מאודה F.

29. **מסקנתי** לגבי אישום זה היה שקיימות ראיות לכואורה בנוגע למшиб 4. לאחר פיענוח הקודים ומהקשרו של השיחה, נשמע שנאשム 1 הציע למшиб 4 לרכוש נשק. הפרשנות של הסגנורית יכולה להיות אפשרית, נוכח העובדה שהמבקרת הסכימה כי חלק מהשיחות בין הנאים בכתב האישום השימוש במילה רכב מתיחס באמצעות לכל' רכב. אך, ביתר שאת, כאשר עיסוקם של חלק מהנאומים בעסקי רכב, בין אם בעסקאות קניות ומכירה של רכבים או עבודה במוסכים. ואולם, כפי שהסגנורית ציינה עצמה, המשיב לא טען בחקירהתו כי מדובר בשיחה זו על כל' רכב שביקש לרכוש, אף רכב, מסווג מאודה F. הטענה כי קיים זכרן דברים על רכב רק בזדון תקופה, בסכום של 11,000 ₪, לא הושמעה מפיו ולא הוצג זכרן דברים אלה. הוא טען שאין זכר את השיחה. יתרון שהמשיב לא זכר את השיחה, אך אילו גרטסת ה"מאודה F" הייתה אמיתית, היה מצין, בלי קשר לזכירת השיחה, כי באותה עת התענין ברכישת רכב אלה במחair דומה עברו אליו, וכי אכן רכש כל' רכב אלה. בהעדר כל הסבר מצד מшиб 4, אין כל תימוכין בראיות לגורסה שמציעה הסגנורית וכן דבר שישטור את מסקנת המבקרת שעולה מראיות בגין אישום זה. יש לזכור גם, שאישום זה אינו עומד לבדוק ועיסוקו של מшиб 4 בנשק, לכואורה, עולה גם מכל יתר האישומים המיוחסים לו, לגבייהם כבר ציינתי לעיל שיש ראיות לכואורה.

30. **מעובדות אישום 29** עולה כי בתקופה הרלוונטית לאישם זה, החזיק מшиб 4 במקום לא ידוע אקדמי, ואילו נאשム 5 החזיק במחסנית. ב-2.8.14 קשו נאשימים 1, 2 ו-12 להעיר נשק מנאשימים 1 ו-2 לאדם מטעמו של נאשם 12. בהתאם לתוכנית הקשר ולצורך קידומה, התקשר נאשם 1 למшиб 4 בשעה 17:39 והודיע לו כי הוא זקוק בדחיפות לאקדמי. שיחה דומה בוצעה לנאשם 5. מшиб 4 ונאשם 5 מסרו לידי נאשם 1 את האקדמי והמחסנית שהיו ברשותם ונאשם 1 נפגש באותו ערב בטירה עם אחר, שזהותו אינה ידועה והוא נשלח על ידי נאשם 12 מהכלא, ומסר לידי את האקדמי והמחסנית.

בגין אישום זה יוחסה למшиб 4 עבירה של **החזקת נשק**.

31. **הראיות אליהן** מפנה המבקרת להוכחת אישום זה הם כדלקמן: שיחות 7757 ו-7761 מיום 2.8.14 (שעה 16:15-17:36 בהתאם) עניין בקשר שנרקם בין נאשימים 1, 2 ו-12 לבצע עסקה בנשק. נאשם 2 רצה לבצע עסקה באחד עמוד 9

הנשחים המצויים ברשותו של נאשם 1 והוא אמר בשיחה 7757 לנאשם 1: "... הוא רצה דבר מצלי. אמרתי לו שאני אשלח אנשים מלוד לעיר. תיתן לו את זה שאלך ...". בשיחה 7761 אומר נאשם 2 לנאשם 1 שישאר "... את 4 הבטניות/הסוללות. תשאיר אותם ישארו אצלנו 3 .... העיקר תשאיר את הבטניות/הסוללות אצלך. וזה תיתן אותה לאנשים ותור שבוע נביא לך גיפ...". בעקבות אותה שיחה, כעבור 3 ד考ות, התקשר נאשם 1 למшиб 4 ואמר לו בשיחה 7762 77:39 "אני רוצה את הרכב" וכמשמעותively 4 שאל איזו, ענה לו נאשם 1 "וז שאלך". נאשם 1 זירז את מшиб 4 להעיבר לידי את הנשך משום שהוא "רוצה לצאת, יש סידור דוחוף". בחקירהו ביום 27.1.15 עמוד 5 שורה 142 טען מшиб 4 בהקשר לשיחה כי "לא יודע כלום על זה".

שיחה דומה ערך נאשם 1 כעבור דקה גם עם נאשם 5 (שיחה 7763 77:40 שעיה 17:40) בה ביקש "... את המטען של הבטניה/הסוללה הגדולה. רק המטען לבודו, טוב?" וכשנאמם 5 שאל שאלות אמר לו נאשם 1: "...יש עוד אחד, אחד שחור... כן, אורך. ואלאק מטען מטען. מטען עם שני מטענים...". בשעה 18:42 עידכן נאשם 1 את נאשם 2 (שיחה 7767) "הנה אני הולך להביא את הרכב".

משיחות 7803, 7810 ו-7813 למדים על המפגש שהתקיים בין الآخر לנאשם 1 ליד מגרש הcadrogel בטירה. בשיחה 7815, ביום 2.8.14, שעיה 19:50 עידכן נאשם 1 את נאשם 2 שהעסקה יצאה לפועל: "האנשים הכל בסדר. נתתי להם אותו והכל בסדר", ואולם "קרתה בעיה": "המכונית שאיתו, הטען ... זוכר כשהואם אלסמארה נתן לך מכונית? הקטנה? אז יש לי אחת כמו, הפרטית, שמתי את המטען בתוכה, נפל והלך. המכונית שלי עכשו בלי מטען...". מהמ歇ר השיחה אנו למדים שמחסנית נפלה לתוך הביבוב. נאשם 2 הציע לנאשם 1 לנסות להוציאו עם מגנט והרגיע את נאשם 1 בנוגע לכלי הנשך שנוטר ללא מחסנית: "נביא לה מטען. מה הסוג שלה? איזה מטען היא צריכה?". ביום 5.8.14 שוחח נאשם 1 עם מшиб 4 (שיחה 8044 80:50 בשעה 17) וביקש ממנו שישיג לו מגנט מרמקול מוקולק. "הוא נפל למיטה. אני רוצה להרים אותו במגנט".

להשלמת התמונה והבהיר ההקשר, ATIיחס להמשך השיחות הרלוונטיותiaeom זה, אף כי לא למшиб 4 ישירות: ביום 3.8.15 שוחחו נאשמים 1 ו-2 בשעה 12:32 (שיחה 7853) ונאשם 2 אמר לנאשם 1: "אמר לי מחר... הוא רוצה להביא 15...תפוזים. אמר לי שאshall לך 15...". בשיחה 7927 הזיכיר נאשם 2 לנאשם 1 "...הוא מביא לנו 15 ורכב". יומיים לאחר שהעסקה בין נאשמים 1, 2 ו-12 יצא אל הפועל, שוחחו נאשמים 1 ו-2 (שיחה 7946 16:50 שעיה 16) ונאשם 2 שאל את נאשם 1: "המכונית שנתת להם אותה, חצי ממנה אוטומט וחצי ממנה גיל?" לאחר שנאשם 1 השיב בחיבור סיפר לו נאשם 2 "אומר לי זהה נתקע... אתהניסית אותה?" ונאשם 2 אישר כי ניסה פעם אחת והיא עבדה ואישר לנאשם 2 כי אפשר לתקן אותה. בשעה 19:23 שוחחו שוב נאשמים 1 ו-2 (שיחה 7952) ונאשם 2 סיפר "ויאאל אומר לי, האנשים ניסו, ראו את הדבר אומר לי נתקע". נאשם 1 השיב לו "יתכן שהקפיז שלו לא חזק". בשיחה נוספת ביום 5.8.14, זההיר נאשם 2 את נאשם 1 מהאזורות לטלפונים.

32. המבקשת מצינית כי עולה מהשיחות, וכיודע מיישומים אחרים, שחלק מהנשחים והאביירים הוחזקו על ידי אנשים אחרים עבר נאשמים 1 ו-2. מכלול השיחות ניתן למלוד איך נאשם 1 מקיים אליו נשק ומחסנית ומעביר אותם, בהוראת נאשם 2, לאחר. בראשות השניים ארסנל נשקים, והנשך הספציפי עליו דובר נמצא בחזקתו של מшиб 4. לטענתה המבקשת כל השיחות הקשורותiaeom זה קשורות להעברת נשך לידיו של נאשם 12. מהשתלשלות השיחות טעונה

המבקשת שברור שמדובר בנשך, נשך תקול כפי שהתברר מהמשך השיחות.

33. ב"כ משיב 4 מפנה בטיעוניה לעובדה שבעניינו של משיב 4 מדובר רק בשיחת טלפון אחת, בה מבקש נאשם 1 את הרכב ולא ניתן להבין מההקשר של השיחה שמדובר בהחזקת נשך והעברתו. אין כל ראייה שיכולה לבסס את המיוחס למשיב 4 באישום זה.

34. מכל האמור לעיל, מסקנתנו היא שמשמעות השיחות היא עסקה להעברת הנשך שהוא בידי משיב 4 לידי מי מטעמו של נאשם 12. מהשתלשות השיחות מתבררת תמונה לפיה נשך שהחזק בידי משיב 4 הועבר בעסקה לאחר. הנשך התברר כתקול ובין היתר, שוחחו נאשמים 1 ו-2 על הסיבות לתקלה והיכולת לפתור אותה. עוד עולה מהשיחות זהה של נאשם 2 באשר להאזנה לשיחות וכן עסקאות נשך נוספות. מתוך ההקשר הנאמר ולאחר השימוש בקודים שפוצחו בשיחות, ברור שנאשם 1 ביקש ממשיב 4 נשך, שנמצא בחזקתו או ברשותו, לצורך העברתו, אותו נשך עלי משוחחים בהמשך נאשמים 1 ו-2. יצוין כי גם הפניה למשיב 4 להציג מגנט כדי להוציא את המחסנית מהביבוב, כשל שנדרש נאשם 1 לומר למשיב 4 הוא "הוא נפל למיטה, אני רוצה להרים אותו במגנט", מלמדת על הקרבה בין השניים בתחום העיסוק בנשך, אביזרים ותחמושת, כשבור לשניהם על מה מדובר ואין צורך בהסבירים מפורטים.

משיב 13

35. למשיב 13 מיוחסים אישומים 20 ו-22.

36. על פי עובדות אישום 20 הוא מיוחס לנאים 1, 2, 10, 11 ומшиб 13. החלקים באישום הרלוונטיים למשיב 13 או להבנת חלקו הם כלהלן: עובר ליום 18.6.14 החזק נאשם 2 חמשה כלי נשך, תחמושת תואמת וחמישה רימונים. כלי הנשך החזק עبورו על ידי נאשם 1 ואחרים. שלושה כלי נשך החזק מוסלקיים בידי נאשם 1. כלי נשך אחד וחמשה רימונים החזק על ידי אדם בשם אלעבד. כלי נשך אחד החזק על ידי אדם בשם הייטם. נאשם 2 הודיע לכל האחרים שהם מחזיקים בכל הנשך כפיקדון, עד שיתחרר, ואם הם יעשו בו שימוש או יאבדו אותו, יחויבו בסכום כספי [עקרונות הפקדון]. נאשם 2 החליט להעביר את כל הנשך שהחזק על ידי אלעבד לאחר ולשם כך שוחח מספר פעמים עם נאשם 1, על מנת לתאם את העברת כלי הנשך. ביום 19.6.14 הודיע נאשם 2 לנאשם 1 שייעט ביחיד עם נאשם 1 לbijתו של אלעבד, לקחת את הנשך והרימונים ולהסlikם אצל נאשם 11, לאחר שיוסברו לו עקרונות הפיקדון. בהמשך אותו יום נסעו נאים 1 ו-11 לביתו של אלעבד לקחת את הנשך.

לאחר השתלשות עניינים נוספים, שאינה רלוונטית למשיב 13, עדכן נאשם 1 את נאשם 2 ביום 21.6.14 שנאשם 11 לא מעוניין עוד להחזיק את הנשך, لكنלקח אותו ממנו. נאים 1 ו-2 התלבטו בשיחותם לאן אפשר להעביר את הנשך. בהמשך, נאשם 2 שוחח עם נאשמת 10 ומшиб 13, שאמרו שהם מוכנים להחזיק בנשך. נאשם 2 הנחה את נאשם 1 להעביר כל הנשך אחד לנשאתת 10 ואחד למשיב 13, וכך עשה נאשם 1, בשעה 10:21.

בгин אישום זה מיוחסת למשיב 13 עבירה של החזקת נשך.

37. **הראיות** שאליין מפנה המבקרת ברגע לאישום זה, כוללות שיחות טלפון שבהן משתמשים הנאשמים במילוי הクוד "מכונית", "דלק", "ג'יפ", "פיקדון", "ברטיה", "תפוזים" ו"מטען". כמו כן, יש שימוש מפורש במילה "כדורים".

ביום 18.6.14, בשעה 14:41 (שיחה 4626) שוחחו נאשמים 1 ו-2. נאשם 2 הורה לנאשם 1: "תביא את המכונית עם הילדים ... תיקח אותה **לנאסר** ... תסביר לו איך המכונית מתכסה. ניקח את הדברים ממש וגעביך אותם ... את **נאסר** אף אחד לא מכיר".

ביום 19.6.14 שוחחו נאשמים 1 ו-2 ונאשם 2 הודיע לנאשם 1 כי נאשם 11 בא ל乾坤אותו. בהמשך אמר לנאשם 1 שיסביר לנאשם 11 "שינסה אותה, שיחביה את הדלק ואת האבטיחים", ושיסביר לו כי מדובר בפיקדון עד שהוא (נאשם 2) יצא. בשיחה נוספת נאשם 2 המשיך וידיא שנאשם 1 הסביר לנאשם 11 את עקרונות הפיקדון. לאחר מכן, שוחחו נאשמים 1 ו-2 בלבד עם נאשם 11. נאשם 2 שאל את נאשם 1 איפה נאשם 11 ונאשם 1 השיב "אית". נאשם 2 ניסה לבירר מדוע נאשם 11 לא רוצה לשים את הנשק עצמו וביקש לשוחח אליו.

ב-21.6.14 עידן נאשם 2 בשיחה 4871 שנאשם 11 לא רוצה להחזיק בנשק "הבנadam שלחנו אליו את הרכב, נלחץ קצת ... הילכתי אליו ל乾坤 את הרכב אלינו". נאשם 2 רצה לדבר עם בעלה של אהוטו, לראות אם אפשר לשים עצמו, או שיראה את נאסר. בשיחה 4873 אמר נאשם 2 לנאשם 1 **שנאסר** שואל מדוע לא הביאו לו את הרכב... נאסר מוכן שהיה עצמו, כפקדון... נאסר אמר שיתקשו אליו בשמונה ויביא אותו וSKUט מהפה". בעבר 14 דקות, בשיחה 4874 עידן נאשם 2 כי שוחח עם מшиб 13 ואמר לו לדבר עם נאשם 1. נאשם 2 הוסיף: "תಲך כשאתה כבר סידרת אותם, תארוץ אותם, את הדלק והכל, עם BD שלא יזעו". בשיחה 4875, בעבר 2 דקות, אמר נאשם 2 לנאשם 1: "נאסר זה בסדר, תשאיר עצמו שניים, תשלח אל נאסר אחד ואני אשלח עוד אחד". בעבר שעה, בשיחה 4876, נאשם 2 הודיע לנאשם 1 שמצא עצמו מילוי החביא את הנשק ושלח לנאשמת 10 את "שתי המכוניות", אך אמר לנאשם 1 להשאר את הברטיות עצמו כי הן יפיחדו אותה. בשיחה 4907 (שעה 18:39) הורה נאשם 2 לנאשם 1 "... ותיקח את המספר של נאסר" ובשעה 48:18 (שיחה 4909) נשמע נאשם 2 אומר לנאשם 1: "אני צריך להתקשר אליה ותיקח את המספר של נאסר" ובשעה 48:18 (שיחה 4909) נשמע נאשם 2 אומר לנאשם 1: "אני צריך להתקשר אליו ... ועכשיו אתה תקשר לבן אדם ההוא, פניו עכשו תיקח לו את זה גם בדרך ... ההוא ג'יפ". נאשם 2 התכוון למшиб 13, נאצר, ובשיחה 4911 (שעה 18:50) אמר נאשם 2 לנאשם 1: "אמר לי להתקשר בשמונה וחצי. תיקח לו את הג'יפ במשמונה וחצי". בשיחה 4921 (שעה 19:18) שאל נאשם 2 את נאשם 1 מתי יוכל להתקשר אליו כדי שיקח את הטלפון בשמונה וחצי". ובסוף, והוסיף "הרכב של נאסר אתה תסגור אותו אליו, תכין הכל עכשו ותחביא אותו ... ותסביר לנאשם 2-4 של מшиб 13, ו将继续 ... שלא יכנס בו אבק ... שלא יחליד ... שישים אותו במקום סגור הרטיט". בשעה 20:38 שוחחו נאים 1 ומшиб 13 (שיחה 4934) וקבעו להיפגש בתשע. בעבר 15 דקות, בשיחה נוספת (4936), שאל מшиб 13 את נאים 1 אם הוא רוצה לבוא ונאים 1 השיב בחוווב. אז מшиб 13 שאל אם הוא יודע איפה הבית של אבא שלו. גם שיחות נאים 1 עידן את נאשם 2 שלא היה הכל לנאסר.

למחרת, בשעה 09:26 (שיחה 4954), עידן נאים 1 את נאשם 2 כי העביר את הרכב, המטען והדלק, הברטיות בשארו עצמו.

מזכיר של השוטר דניאל אבו מיום 21.1.15, הוא יומם מעצרו של משיב 13, עולה כי במהלך חיפוש בבתו של משיב 13, אותר כדור תקני 556, שזוהה ויזואלית על ידי השוטר.

משיב 13 לא ידע בחקירהו במשטרת להסביר עם מי דבר בכל השיחות הנ"ל, באיזה עניין.

38. טענת המباحثת כי הראיות לגבי אישום זה כוללות שיחות טלפון רבות שבהן משתמשים בעיקר נאים 1 ו-2 במילוט הקוד "מכונית", "דלק", "ג'יפ", "פיקדון", "בטריה", "תפוזים" או "מטען". כמו כן, יש שימוש מפורש במילה "כדורים". על פי פיצוח הקודים מדובר בהברה של כל נשק ו-5 רימונים מאדם עצמו הוסתר הנשק, ושמו של משיב 13 עליה בשיחות. שמו של משיב 13 עליה בשיחה 4626, במסגרת הנחיה נאשם 2 את נאשם 1 לkidnap "מכונית" למשיב 13 ולהסביר לו אין לכנות אותה. נאשם 2 אף ציין כי את משיב 13 אף אחד לא מכיר. נאים 1 ו-2, כפי שהוכח באישומים אחרים, חיפשו לצורך הסלקת הנשקיים אنسחים שאין להם הিירות עם המשטרת, על מנת למצוא מקומות טובים להסתיר נשק, וכן משיב 13 נטול עבר פלילי. למרות שמו של משיב 13 עליה בשיחות ביום 18.6.14, הוחלט בתחלת הדרכו להעביר את הנשקיים ולהחבאים אצל נאשם 11 (שיחות 2427 עד 4832). בסופה של יום נאשם 11 לא היה מוקן עוד להסתיר את הנשקיים, ונאים 1 ו-2 חיפשו מישחו אחר, ושמו של משיב 13 עליה בשנית. באחת מהשיחות ביום 21.6.14 סיפר נאשם 2 לנאשם 1 שמשיב 13 שאל מודיע לא הביאו לו את הרכב, והדבר מתקשך לשיחת הראשונה באישום זה, ביום 18.6.14, שבה דובר על משיב 13 כ"מוועד" להסתרת הנשק. משיב 13 הסכים להחזיק את הנשק כפיקדון ולהחביאו, והדבר עליה משיחות שנייה לו משיב 13 ונאשם 1. עוד עולה מהשיחות שנאשם 2 הנחיה את נאשם 1 ללבת לארוז את הכל, את הדלק, עם بد, "שלוא זיעו", ואף הנחיה אותו למשיב 13 להחביא ולא לפתחו, שלא יכנס אבק או שהנשדק יחליד. ב"כ המבוקשת מוסיף וטוען בהקשר זה כי מכלול השיחות למדעה המבוקשת על מצבור הנשק שהוא ברשותם של נאים 1 ו-2. שיחות 4909 ו-4911 עניין בניסיונות למצוא מקומות מסתור לנשק והעברת נשק אחד למשיב 13. בשיחות העדכו שנערכו בסמיכות לשעה 21:00 בין נאים 1 ו-2, עידכו נאשם 1 שלח הכל למשיב 13. הכל, קרי: הנשק, וביום המחרת, בשיחת 4954 שוב עידכו נאשם 1 את נאשם 2 כי העביר את הרכב, המטען והדלק, בעוד הבתריות נשאו עצמם. רצף השיחות מלמד על שיח אחד ולוגי שענינו העברת נשקיים והסתתרתם.

כאשר הושמעה למשיב 13 שיחה 4934, הוא לא ידע לומר עם מי דבר. גם לגבי שיחות נוספות, טען כי אינו זכור.

39. ב"כ משיב 13 אינה מתכחשת להিירות בין משיב 13 לנאשם 2, כפי שמסר משיב 13 בחקירהו במשטרת, ומאשרת כי משיב 13 מכיר ושוחח גם עם נאשם 1, שהוא נשלח על ידי נאשם 2 כשנאג להעביר לנאשם 2 כסףukanתינה, כי כך נהוג בטירה. על פי דבריו הסניגוריית, משיב 13 מזהה את נאשם 1 כעושה דברו של נאשם 2. יחד עם זאת, ולמרות ההিירות המוקדמת, טענת ב"כ משיב 13 כי בשיחות בין לבין נאשם 1 לא דובר בקודים, ולא שומעים את משיב 13 משתמש בקודים, ולא ניתן להבין מהשיחות דבר הקשור אליו לנשק. עוד טענה ב"כ משיב 13 כי בשיחות נשמעו שהם אומרים תעביר לנאצර, אבל לא ברור אם הכוונה לנאצאר או נאסר, משום שאיש מהמעורבים אינו נאצאר סמארה, כפי שנטען על ידי המבוקשת, ושמו של משיב 13 הוא נאסר סמארה. באשר לשיחת בה נשמעו נאים 1 ו-2 משוחחים על כך שמשיב 13 שואל מודיע לא הביאו לו רכב, זה לא נשמע משיב 13 והדבר מוחש. הסניגוריית מצינית כי משיב 13 לא היה מעורב בפלילים ומסר גרסה. לשיטתה, מדובר ביחס ראייתי שלא מקיים תשתיית ראייתית.

40. מסקנותי לגבי אישום זה היא שיש ראיות לכואורה למעורבותו של המשיב במiosisו לו באישום זה. רצף השיחות בין נאשימים 1 ו-2 מלמד בבירור כי מדובר בחיפוש מקום להסתתרת נשך. ברור בעילן שמדובר בנשך, וכאשר נאשם 2 אמר לנאשם 1 לגבי מшиб 13 "תסביר לו איך המכונית מתכסה" ו"תסביר לנאסר ב-4 עניינים שלא יפתח ... שלא יכנס בו אבק ... שלא יחליד ... ששים אותו במקום סגור הרמטית", אז אין כל ספק שלא מדובר בכל' רכב, ומדובר בדבר מה שהחזיקתו אסורה. השתלבות נסיעתו של נאשם 1 לbijתו של מшиб 13 במאגר השיחות ובלוחות הזמןנים, כאשר מшиб 1 כיוון אותו לבית אביו ושאל אם הוא יודע כיצד הגיעו, מוביילים למסקנה ייחידה שאוთה נסעה הייתה חלק מההתקהלות המתוכננת, העולה משיחות הטלפון, להסתתרת כלי הנשך של נאשימים 1 ו-2. גם התכוון של נאשימים 1 ו-2 להתקשר למшиб 13 בשעה שמונה וחצי, כפי שמשיב 13 אמר, ולאחר מכן את "הגיאפ", עולה בקינה אחד עם השיחה למшиб 13 בשעה 20:38 עם הוראת מшиб 13 לנאשם 1 להיות אצלו בתשע (שיחה 4934).

טענת הסגירות כי למшиб 13 קוראים נאצר סמארה, ואילו הנאשימים 1 ו-2 מדברים על נאסר, נסתתרת בכר שמייד לאחר שהנאשימים מדברים על כך שיש לצלצל לנאסר בשעה שמונה וחצי, הם מתקשרים למшиб 13, וכאשר הם מתכוונים שנאשם 1 יסע לנאסר, הוא נוסע למшиб 13.

גרסת ה"כسف לקנטיננה" אינה משתלבת במאגר הראות ונוסף לכך - המשיב עצמו לא טען שעוזו נושא השיחות, אלא בחר להרחיק עצמו מהן וטען שאין יודע עם מי דבר ועל מה. הוא מסר את גרסת הקנטיננה בהתייחס לשיחות מושא אישום 32.

41. **אישום 32** מiosis למшиб 13, כמו גם לנאשימים 1, 2, ו-14 החזקת נשך. לנאשימים 1, 2 ו-18 מiosis אישום זה גם הובלה ונשיות נשך. עובר ליום 21.8.14 החזקו נאשימים 1 ו-2, יחד עם מшиб 13, נשך במסתו אצל מшиб 13. ביום 21.8.14, לאחר תיאום עם נאשם 14, הורה נאשם 2 לנאשם 1 להעביר את הנשך ממשיב 13 לנאשם 14. נאשם 2 הורה לנאשם 1 להסביר לנאשם 14 את עקרונות הפיקדון ושינוי הנשך הוא 40,000 ₪. עוד הורה לו להסביר איך לאפסן את הנשך כדי שלא יירטב ושלא יספר לאיש ולא יעבירו לאיש, לרבות לא לנאשם 1, ללא הוראה מנאשם 2. בהמשך היום הגיע נאשם 1 לבתו של מшиб 13 לאסוף את הנשך. מшиб 13 ביקש לדוחות את ההעברה ביום. נאשימים 1 ו-2 הסכימו לכך ולמחרת, ביום 22.8.14, שוחחו נאשם 1 ומшиб 13, קבעו להיפגש, וכאשר נפגשו, מшиб 13 מסר לנאשם 1 את הנשך. לאחר מכן נאשם 1 הגיע לבית העסק בו עבד נאשם 14 לצורך הסתרת הנשך. התברר, כי המקום לא נועל. לאחר השתלשלות עניינים נוספת, וכאשר התברר שאין אצל מי להשאיר את הנשך, הוחלט להחזירו למшиб 13. נאשם 2 שוחח עם נאשם 18 ו אמר לו להוציא את נאשם 1 לבתו של מшиб 13 ולעמוד במרחץ, כדי מшиб 13 לא יבחן בו. בהמשך העביר נאשם 1 לנאשם 18 את הנשך שהועבר למшиб 13.

בגין לכך מיחסת למшиб 13 עבירה של **החזקת נשך**.

42. הריאות התומכות באישום זה בעניינו של מшиб 13 כוללות שיחות טלפון בין נאשם 1 לבין הנאשימים האחרים באישום זה. יצוין, כי נאשם 14, המואשם אף הוא באישום זה, הודה במשטרת ובבית המשפט והורשע בסויו להחזקת נשך. באישום זה האזנות סתר רבות לשיחות שבהן יש שמות קודם רבים ושונים לנשך ותחמושת. לא ATIICHIS למכלול השיחות, בהן משוחחים נאשימים אחרים. שיחה 58 בין נאשימים 1 ו-2 עוסקת ב"רשימת מלאי" של נשים ואביזרים. הם שוחחו ביניהם על נשים שברשותם ועל תחמושת עברום. ביום 21.8.14 (שיחה 61) עידכן נאשם 2 את נאשם 1 שיגש עמוד 14

למשיב 13 ויקח ממנו את "הסוסים" ויביא אותו לנאים 14 בגל שיש הרבה תנוצה בכפר. הוא עידכן את נאים 1 ש"נאשר חזר ב-5. אני אתקשר אליו. הוא יcin הכל ואתה תיקח ותביא אותו למיאס". בהמשך, בשיחה 64 שעה 17:08, נאים 1 מסר לנאים 2 כי "נאשר אמר לי להתקשר ב-7 כשייזור. אמר לי בסדר. אני רוצה להזכיר ממן את הנטול זהה... ובהמשך שוב מזכיר שמו של משיב 13 כנסנאם 2 אמר לנאים 1 שהוא לא רוצה שהו"סום" ישארו אצל משיב 13. בשיחה 76 (שעה 19:50) הינה נאים 2 את נאים 1: "אל תALK למאייס שירות. כדי שהוא (נאשר) לא יידע...". בעבר כמה דקות (שיחה 79), מסר נאים 2 לנאים 1 את מספר הטלפון הנידי של משיב 13 והורה לו להתקשר עד שיענה לו. כאשר נאים 1 הגיע לבתו של משיב 13, כשהוא משוחח במקביל עם נאים 2 (שיחה 93), נשמע משיב 13 משוחח עם נאים 2 באמצעות הטלפון של נאים 1. הוא הסביר שישו ושכח "מכל הסרט", ולכן לא ענה. הוא ביקש למסור את הנשך למחורת. נאים 2 שאל אותו: "הדבר איתך או שאתה הולך להביאו" ומשיב 13 השיב: "לא, הדבר יהיה בנמצא". נאים 2 הסכים והורה לו להזכיר הכל כדי שנאים 1 יבואו לקחת.

ב-22.8.14 שעה 14:46 (שיחה 150) שוחחו נאים 1 ומшиб 13. משיב 13 מסר לנאים 1 להגעה, נאים 1 שאל: "המקום שהלכנו פעם?" ומшиб 13 ענה: " כן, כאן, בית של אבא שלו" (יוזכר גם באישום 20 נפגשו נאים 1 ומшиб 13 בבית אביו של המשיב). בשיחות 183 - 184 מדברים נאים 1 ו-2 על כך שאף אחד לא רוצה לקחת את הנשקים ואז הצע נאים 2 "או שנביא אותו לנאשר?". נאים 1 ענה: "הבנייה הזה הכי גבר בכפר" ובשיחה הבאה הורה נאים 2 לנאים 1: "תיזור לנאשר, שים אותם אצל נאשר, אבל אל תיקח אף אחד איתך. הוא אמר שהבנייה הגיע לבדו...". בשעה 18:12 (שיחה 185) עידכן נאים 1 את נאים 2 כי הוא נמצא אצל משיב 13.

בחקירהו במשטרה מיום 25.1.15 עמוד 3 שורה 51 מזהה משיב 13 את עצמו בשיחה. לטענתו יתכן שהוא מדובר עם נאים 1. הוא העיד שנאים 2 שלח 4 - 5 בחורים בקשר לknutina, אבל הוא לא זכר שהביאו לו או שהחבירו אליו מכוון.

43. לטענת המבחן, אין כל ספק בדבר זהותו של משיב 13 כמעורב בשיחות, שכן גם מספר הטלפון שלו נמסר באחת השיחות והוא גם נזכר במפורש בשמו. ניתן ללמידה מהשיחות ומהליך באישום זה על מעורבותו בעיסוקם של נאים 1 ו-2 בהסתתרת הנשך עבורה. בחקירהו במשטרה, הוא הרחיק עצמו מהאישום באשר להסתתרת נשך. הוא אישר את היכרותו עם נאים 1 ו-2, זיהה עצמו בשיחה, אך העיד שקשריו התמצאו בעזרה לנאים 2 בכספי knutina בכלל. הוא מסר כי אינו זכר שהסתירו אצלם מכונית ולא החזיק במכונית עבור נאים 1 ו-2. טוען ב"כ המבוקשת שבאמירויות אלה, נסתר הנופך התמים של השיחות.

44. ב"כ משיב 13 טוענת שלא ניתן ללמידה מהראיות שהוצעו שמדובר במשיב 13 דווקא, וכי למרות שנאים 14 הודה במשטרה וכתב האישום תוקן, אין לכך משמעות ראייתית מבחןתו של משיב 13. בשיחות הבודדות שבהן לוקח משיב 13 חלק, אין שימוש בשמות קוד, ולכן לא ניתן לקבוע שיש בעניינו תשתיית ראייתית. לא נתפס בחזקתו נשך. אין מחלוקת שמתקיים בין משיב 13 לנאים 2 קשר מאזור יולדותם והוא מעביר לו כספים עבור knutina וזה גירסה סבירה. הוא זיהה את נאים 1, אך לא הכיר אותו בשמו. לא ניתן לקשור אותו לשיחות הקוד ולנסחים.

45. מסקנות גם כאן, שמשיב 13לקח חלק באישום זה בנסיבות של נאים 1 ו-2 ללא מORA, והוא נשמע

להוראותיהם, גם אם מדובר במילוי שלכארה ניהול חיים נורמטיבים. ממאגר השיחות, לרבות השתלבות הביקור של נאשם 1 אצלו ודוחית מסירת ה"דבר" ליום המחרת, ניתן ללמוד بصورة שאינה משתמשת לשתי פנים על אודוט מעורבותו של משיב 13 בהסתדרת נשק עברו נאים 1 ו-2, תוך שהוא יודע במקרה בקשרו במשטרה נסה להרחק עצמו ממשמעות פלילה של השיחות וטען שהוא זוכר שנאים 2 שלח אליו מעט לעת אנשים לקחת כספי קנטינה, אך בד בבד הבהיר שאי פעם החביאו אצלם מכונית, כפי שעולה מהמשמעות המילולית של השיחות. הוא זיהה את הדברים בשיחות ולא יכול היה לומר הסבר כלשהו, המתישב עם הריאות, לשיחות.

עלית מעצר

46. משקיעתי כי לגבי שני המשיבים יש ראיות לכואורה למיוחס להם, יש לבחון קיומה של עלית מעצר בעניינם. **בעניין זה אני מפנה לאמור בפסקאות 35, 37 ו-38 להחלטתי הקודמת, המתיחסות לעלית המעצר בעבירות נשק, באופן כללי, ולמסגרת הנורמטיבית לדין. כמו כן אפנה להשוואה עם נאים אחרים (פסקה 39 להחלטתי הקודמת).** יש לזכור את האמור שם כחלק מההחלטה כאן.

משיב 4

47. משיב 4 מואשם בששה אישומים, הכוללים עבירות של קשרirt קשור לעסקה אחרת בתחמושת, קשרirt קשור לעסקה אחרת באיזר, עשית עסקה אחרת בנשקל, הובלת נשק והחזקת נשקל. הוא נתול עבר פלילי. הוא תכנן לספק לנאים 1 מחסנית ותחמושת; הוא הctrף לנאים 1 לצורך מימוש עסקה בה נמסר נשקל שאותו ביקש נאים 2 לרכוש מאוחר, והוביל, יחד עם נאים 1, את הנשקל; הוא נסע בהזדמנויות נוספות עם נאים 1 כדי להביא נשקל עבור נאים 2 וכן הובילו; הוא קשור עם נאים 1 לקנות ממן נשקל; הוא החזיק ברשותו אקדח ולבקשת נאים 1 מסר לו אותו.

משיב זה נשלח כבר בשלב מוקדם יותר, טרם הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכואורה, לקבלת תסוקיר מישיות המבחן. על פי התסוקיר, המשיב בן 25, רווק, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בטירה. מדובר במשפחה נורמטיבית, לאב עסק עצמאי לזוג אויר מזה שנים רבות, בו עובד בנו הבכור והמשפחה מנהלת אורח חיים תקין. מעצרו של המשיב, שהינו הראשון בחיו, הפתיע את בני המשפחה ונראה כי הם מתגאים לפעול לשינוי. המשיב שלל קשרים חברתיים בעיתים, והציג בפני שירות המבחן כי התהבר בעיקר עם בני משפחתו המורחבת, המתגוררים בסמוך. הוא התמקד בההתפקידו התקינה ותפקידו הרציני והאחראי במישור העסקי ועמידתו בצליפות המשפחה ממנו. זאת, בפער לניסיבות מעצרו הנוכחי ומעצרים קצריים קודמים עליהם דיווח. הוא שלל מעורבות וביעילות לשלביו והתקשה להתייחס למוקדי סיכון, שבודיעבד דיהה וצין אותם סביר קשרי החברתיים. שירות המבחן התרשם כי הוא מעורב בקשרים חברתיים בעיתים ואינו לוקח אחריות על בחירותו והתנהלותו. לפיך, ההערכה היא כי הוא מצוי בסיכון לה旄ך התנהלות בעיתית. מנגד, נפגש קצין המבחן עם המפקחים המוצעים, המתגוררים כולם בשטח אדמה נרחב בטירה. קצין המבחן התרשם כי המפקחים מבינים את חומרת המiosis למשיב ואת הצורך בפיקוח אינטנסיבי והם ערוכים לכך. הווי של המשיב ציין כי הם מבינים שלא הוא מספיק מעורבים בחו' המשיב ולא היו ערים לצרכיו וקשה. הם שללו שימושו של המשיב בסמים ואלכוהול ולא ידעו כי נחקר בעבר בגין החזקה ושימוש בסמים. ההתרשמות הייתה כי הם מגוננים על המשיב ומתשתים חומרת מעורבותו הפלילית. עם זאת, עולה התרשות לטובה מאביו של המשיב, המבין את חומרת העבירה יוכל לבחון בצורה בקורסית את חוסר מעורבותו בחו' המשיב והצורך להיות דומיננטי יותר בהכוונתו ובהדריכתו ולפקח על אופני התמודדותו. סיכומו של דבר, התרשם שירות המבחן כי למרות עדותם המטעשת, אין סביר המעצר הנוichi מבנים בני המשפחה את מצבו של המשיב והאחריות הנדרשת מהם כמפקחים, ואת חשיבות מניעת הקשר בין המשיב למי מהנאשמים

האחרים. לדעת קצין המבחן, התגיסותם עשויה להגדיל הסיכוי לשינוי ולחזרה לתקוד תקון נורמטיבי והמליצה היא שחרור המבחן לחלופת מעוצר באיזוק אלקטרוני בבית המשפט בטירה והעמדתו בפיקוח מעוצר שירות המבחן למשך 6 חודשים.

לטענת המבקרת, מהתנагותו של מшиб 4, לא ניתן לטעון שמעמדו נמור או שההעברות המיויחסות לו פחותות בחומרתן. יחד עם זאת, בהיותו נעדר עבר פלילי היתה הסכמה דיןית לשליחתו לקבלת תסקירות שירות המבחן, כדי ללמדוד על מהותו של מшиб זה והמסוכנות הנשכפת ממנו. בהתיחסה לעולה מתסקיר שירות המבחן, טענה ב"כ המבקרת כי הגם שירות המבחן בא בהמלצתה להורות על שחרור מшиб זה בפיקוח מלא, תוך הוספה פיקוח אלקטרוני, עדמת המבקרת היא שמסknת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירות. אם היה סביר שירות המבחן כי לאחר המעצר הסיכון מהמשיב פחת, נוכח המעצר או סיבות אחרות, הוא היה מצין זאת. שירות המבחן ציין בתסקירות כי קיים סיכון להמשך התנהלות בעיתית מצדיו של המשיב ולהערכת המבקרת לא ניתן ליתן בו אמון. עוד נטען כי האמור בתסקירות לא עולה בקנה אחד עם התנאי הראשוני הנדרש לבחינת אפשרות שחרורו של אדם לחלופת מעוצר, והוא שניתן ליתן בו אמון, שיקפיד על תנאי המעצר ולא יבצע עבירות במסגרת תקופת המעצר. גם התנאי השני - התרשםות חיובית מהמפקחים - אינו מתקיים, שכן שירות המבחן קבוע לגבי המפקחים, הוריו ודודיו של המשיב, כי הם מגוננים ומיטשטשים חומרת מעורבותו של המשיב בפלילים ולא יהוו גורם סמכווי כלפי המשיב שיוכל לה策 צעדי ולמנוע ממנו להפר את מעוצר הבית. יש לציין כי ככל מתגוריים בבית על שטח אדמה נרחב, והמשיב ביצע את העבירות המיויחסות לו בעודו גר תחת קורת גג אחת עמו. בעניין זה הפנתה ב"כ המבקרת לבש"פ 5086/12 **מדינת ישראל נ' רותם הורביז** [27.6.12], בש"פ 3842/10 **מדינת ישראל נ' זועבי ואח'** [18.5.10] ובש"פ 2509/13 **אברהם דהן נ' מדינת ישראל** [18.4.13], שבהם חרב תסקיריהם חיוביים, של נאשמים ללא עבר פלילי, בהם נמצא המפקחים מתאימים, הורה בית המשפט העליון על מעוצר עד תום ההליכים.

על כך **משיבה הסניגורית** כי אין מחלוקת באשר לעילת המסוכנות, אולם בנטיותיו של מшиб זה, מבחינה ראייתית ניתן ליחס לו בעוצמה מספקת רק קשר לעסקות אחרות בנשך וועלת המעצר היא לא ברמה כל כך גבוהה. לשיטתה, גם אם קיימות ראיות לכואורה ביחס לכל האישומים המיויחסים לו, ניתן לשחררו לחלופת מעוצר, בהיותו נורמטיבי וללא עבר פלילי. הסניגורית בזיקה שלא להתייחס אליו בשונה מנאשמים אחרים בתיק ששוחררו בתנאים מגבלים שונים, ולאחר מכן בזיקה לשירות המבחן. בהתייחסה לתסקירות שירות המבחן, צינה הסניגורית כי המשיב יכול כוון לזהות את מוקדי הסיכון סיבב קשריו החברתיים והגם שירות המבחן העיריך סיכון להתנהלות בעיתית מצדיו, הוא התרשם, מצד שני, מהמפקחים המוציאים, המבינים שלא היו מספיק מעורבים בחיים ולא היו ערים לצרכיו ולקשהו, אך כוון הם מבינים את המיויחס לו ועורכים לשמש חלופת מעוצר. עוד בהקשר זה צינה הסניגורית, כי קיים אפקט הרתעה של המעצר הנוכחי, לאחר תקופה ארוכה בה המשיב עצור. החלופה טוביה, והגם שהיא ממוקמת בטירה, שירות המבחן סבר שיש לקבל אותה. עוד טענה הסניגורית כי חזקה על שירות המבחן שהוא עושה נאמנה בבחינת המפקחים והוא בזיקה לקבל המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב לחלופה. קיימת חלופה נוספת, מחוץ לטירה, בכפר קאסם בפיקוח הוריו, אולם היא לא הוצאה לאור התסקיר החובי.

48. **הכרעתם לגבי מшиб 4:** מסוכנותו של מшиб זה נלמדת הן מטיב מהאישומים עצמם, הן מהגיוון במעשיים, הן מכמות האישומים. מшиб זה מדורג במקום של חומרה גבוהה, יחסית, בין הנאים בכתב האישום. מעובדות כתוב האישום והראיות לכואורה בעניינו, התגללה המשיב כבעל יכולות להשיג תחמושת ולקבל לידי כלי נשך. הוא נמצא משני עברי המתרש של העסקאות: לעיתים כרכוש פוטנציאלי ולעיתים כמורר פוטנציאלי. כעולה מהנסיבות וממעורבותו בפועל, נראה כי הוא איש אמון של נאשם 1, שבחר בו על מנת להוביל אותו ביחיד נשך בשתי ההזדמנויות שונות, ושעריב

אotto בעסקאות, שrankmo נאשימים 1-2, הקשורות לכלי נשק.

שירות המבחן המלאץ, כאמור, לשחרר את המשביב לחלופת מעצר בבית הורי בטירה, למקום בו החזיק ברכי הנשק והתחמושת הנזכרים באישומים המיוחסים לו. זאת לאחר שמצא את המפקחים, ובעיקר את ابوו של המשביב, רואיים. חרב המלצה זו, אין סבורה כי יש מקום להורות על שחרור לחלופת מעצר._CIDOU, המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, מהוות רק שיקול אחד מכלול השיקולים שעל בית המשפט לבחון. מכל מקום, בית המשפט אינו מחויב לאמצה ושיקול הדעת הסופי מסור לו (בש"פ 22.10.12. **אברג'ן' מדינת ישראל** [בש"פ 7604/12]). כאשר מדובר במשביב, שקצין המבחן סבור כי הוא מצוי בסיכון להמשך התנהלות בעיתית, וכאשר בית המשפט (שם מוצע לשחרר את המשביב) שימוש גם כזירה לביצוע העבירה, "תחת אפס" של המפקחים, שלא היו מודעים כלל להתנהלותו השולית של המשביב, הרי שלא ניתן, לטעמי, לקבל את המלצה. אף אם סבור שירות המבחן כי המעצר משמש מעין "פעמון" אזעקה" עבור המשפחה, לא די ב"התעוררותה" עצת כדי לאין מוסכנות של מי שהצליח, תחת אפס, להשתתף בתפקיד פעיל במערך עסקאות הקשורות בנשק, מבלי שהבחינו בדבר. עבירות הנשק המיוחסת למשביב מקיימות חזקת מוסכנות סטטוטורית, הנשללת רק במקרים חריגים שנסיבותיהם המיוחדות תצדקה את שחרורו לחלופת מעצר. נכון כל האמור וחרף העובדה המשביב נעדר עבר פלילי, אין מוצאת זהה המקירה החרג, המצדיק שחרור לחלופה.

משכר, אני מורה על מעצרו של משיב 4 עד תום ההליכים בעניינו.

משיב 13

49. מшиб 13 מואשם בשני אישומים של החזקת נשק. הוא החזיק כל' נשק עבור נאים 1-2 לאחר שאחר, אצל הוסלק הנשק קודם לכך, לא הסכים עוד להחזיקו, וחודשים לאחר מכן, מסר כל' נשק שהחזיק אזלו לנאים 1. לאחר שהתברר שאון אצל מי להשאיר את הנשק, הוא חוזר למשמרתו של מшиб 13. הוא נטול עבר פלילי ושוחרר, בשלב מוקדם בהליך, ללא תסוקיר, למעצר בית מלא, בcircumstances נוספים.

לטענת המבekaש, מסוכנותו ותועזתו של המוביל נלמדת מהסכמה להחזק בൺקים עבור אחרים. נכון העובדה שקיימת חזקת מסוכנות בעבירות נשח, אין מקום לשנות מתנהו שחררו.

על כך **משיבה הסגנoriaת** כי מטרת עילית המעצר היא לנטרל את עילית המסוכנות. לטענת המאשימה, הביאו אליו את הנשך הביתה. אם כך הדבר, היותו במעצר בית לא מעלה ולא מוריד מסוכנותו. היהות שלשיתה קיימם בתקיק כשל ראייתו בכל הנוגע למשיב, גם אם יקבע שקיימות ראיות לכואורה בעניינו, אין מקום להוותרו במעצר בית בנסיבות העבריות המיחסות לו. היא ציינה היותו אדם נורטטיבי, אב ל-3, שעבד למח'יתו ולפרנסת בנותיו, ומוקן לנתק כל קשר עם נאשימים 1 ו-2.

50. הכרעתו לגב מшиб 13: נוכח השווהה לנאים אחרים בתיק זה, שחלקם דומה לחלקו של מшиб 13 והם בשלחו לשירות המבחן לקבלת תסניר, שיבחן הקלות מסוימות במעטץ הבית (מצטצום שעותיו או אפשרות יציאה לעבודה, בלויי מפקח), נראה לי שיש מקום לבחון אפשרות כזו גם לגבי מшиб זה. כך, למשל, נאשם 11, שהואשם באישום אחד הכלול בעבירות של הובלת נשק, החזקת נשק וירי במקום מגורים, ויש לו שתי הרשעות קודמות, נשלח לשירות המבחן לשם בוחנת אפשרות יציאה לעבודה בלויי מפקח. נאשם 15, שמאשם בהחזקת נשק ויש לו

הרשעה אחת בעברו, נשלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הסתפקות במעצר בית ליל בלבד, או לחילופין -
יציאה לעבודה בלילוי מפקח. לפיקר משיב 13 ישלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הקלה בשעות מעצר
הבית, מבלתי שייהא בכך כדי לטעת מסמורת לגבי המשך בעניינו.

סיכום

51. **משיב 4 נעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.**

משיב 13 נשלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הקלה בשעות מעצר הבית. שירות המבחן יגיש תסקير בעניינו עד ליום 26.5.15 (בהתחשב בכך שמדובר במשיב משוחרר, שירות המבחן עדין לא ערך היכרות עמו).

נקבע דין לאחר קבלת תסקיר בעניין משיב 13 ליום 15.5.27 בשעה 09:00.

עוותק מהחלטה זו ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בנסיבות הצדדים.